

Vetőgép

Vetőgép dübörög...
Két tehénke húzza...
Kipergett belőle
Sok, szép piros búza.

Tavaszi vetésről
Jönnek hazafele...
Reménységgel van a
Gazda szíve tele.

Föld alatt a gondja,
Istenben a hite:
Lesz köznapi kenyér,
Ünnepre meg pite!

Lesz mit el is adni!
S ami kell majd: minden!
Hívó munkásait
Megáldja az Isten!

Alsódobsza.

Balogh József.

Ünnepi beszéd március 15-re

KIS MAGYAR TESTVÉREIM!

Ünnepet ül ma a magyar nemzet, ünnepelnek ma a magyar szívek szerte a világon! A szívetek fölött háromszinű kokárdát simogat a márciusi szél, bent a lelkekben pedig ott dörömböl már a kikeletet váró szabadulás vágya.

És mégis, tudom, ha többször hallottátok is már, szeretnétek újra hallani, mi történt ezen a napon, miért ünnepelünk minden év március tizenötödikén.

Elmondom.

Tudjátok, mi a magyarnak március 15? Az, ami a bezárt rabnak a szabadulás édes pillanata! Ami a sötét éjszakában vándorlónak a hajnal első napsugara. A hideg téltől elesigázott madárcáknak a tavasz langyos fuvallata. Ezen a napon mosolygott ránk a szabadság hajnala, ezen a napon lett szabad a magyar.

Hát addig nem voltunk szabadok? — kérdezték tőlem. Nem bizony! Sok évszázadon át szenvedett a magyar. Pusztította a